

30.07. Sveti Ilija (1642) - Šćirovac (1619) Biokovo i 07.08. Orlovača (494) Trtar

Moje planinarenje po Biokovu započinje u selu Bast. Krećem markiranom staza od parkirališta i nastavljam kroz selo do zadnjih kuća. Nakon prolaska sela započinje vrlo zanimljiv uspon po kozjoj stazi do izvora Korito koji je očito davno presušio makar u svim vodičima piše da ovaj izvor nikada ne presušuje. Nakon Korita planinarska staza vodi po neugodnom siparu prema planinarskom skloništu Osičine koje je naravno zaključano kao i sva na Biokovu pa ne znam

čemu služe. Nakon planinarskog skloništa na Osičinama nastavljam kroz šumu sve do izlaska na greben Biokova i lagano nastavljam prema vrhu Sveti Ilija. Na vrh Sveti Ilija stižem lagano umoran ali zadovoljan što sam imao sreće da doživim jedan od najljepših vidikovaca u Hrvatskoj. S vrha Sveti Ilija nastavljam po Biokovskom grebenskom putu sve do lokve Mijaci. Na ovom dijelu uspona, koji nije pretjerano naporan ali treba biti oprezan, treba uživati u jednom od najljepših pogleda s grebena. Od lokve Mijaci krećem prema vrha Šćirovac koji mi u prvi mah nije izgledao kao najviši vrh u području ali kad se popne na njega tek se tada vidi njegova dominacija nad ostalim vrhovima u okolici. Spust vodi po markiranom putu ali na prvom dijelu nema nikakve planinarske staze. Pokušavao sam biti jako oprezan i pratiti markacije i ujedno uživati u pogledu što nije lako jer je teren iznimno zahtjevan za spuštanje. Slažem se sa svima koji su napisali da je ovo je jedan od najatraktivnijih i najtežih planinarskih izleta u Republici Hrvatskoj. Što se tiče Orlovače krenuo sam od planinarske kuće Ćićo prema Orlovači. Lagana šetnja za godišnji i upoznavanje Trtara. Velika je šteta što je planinarsko sklonište Zlatko Prgin napušteno i devastirano.